

- *Creus que hi ha d'haver el divorci?*

És claríssim, el que jo trobo terrible és que una relació entre dues persones no es pugui trencar, que sigui per la vida.

- *I l'avortament?*

És una qüestió manipulada i mal plantejada amb tota la intenció del món, perquè el que seria desitjable és que tota dona tingués una planificació per si vol o no tenir un fill, i que no hagi d'arribar a l'avortament.

- *També que això arribi a tots els sectors, oi?*

Sobretot a la classe baixa poc informada i sense recursos econòmics. Les dones no tenen prou consciència que un part d'ésser una cosa voluntària, per tant despenalitzar l'avortament és la primera condició, però el que s'hauria d'aconseguir és que el Ministeri de Sanitat fes un planning pqueu es regulés la procreació...

- *Vols dir, més preventiu, que curatiu?*

Més que preventiu es tracta de donar informació; s'hauria de tenir un pla molt clar per saber què s'ha de fer i què no s'ha de fer.

- *Aquesta actitud repressiva de la dona envers el sexe, existeix encara o s'ha superat?*

Home! es va superant molt, però el tabú encara existeix; en la qüestió del sexe hi ha molts prismes de visió. La societat capitalista, especialment la ianqui ha distorsionat molt la sexualitat, perquè la gent visqui pendent de la seva realització sexual i no pensi en res més... Trobem escriptors absolutament reaccionaris el gran tema dels quals són les obsessions sexuals, la gran descoberta és aconseguir tants orgasmes com sigui possible i jo penso que no és només aquesta l'única fita de la vida.

- *Referent a la dona soltera la societat la malveu, perquè?*

És clar! la dona soltera dins la societat no té status, pqueu per aconseguir-lo ha de casar-se.

- *I potser són les mateixes dones casades que la malveuen, perquè es pot realitzar millor?*

No t'ho creguis, en realitat és la societat sencera que veu en la dona soltera primer de tot una dona no realitzada, és a dir, una dona que ha refusat de fer el paper que la societat li havia assignat.

- *I si una dona soltera aconsegueix reixir dins el camp professional, sembla que les altres dones (casades) haurien d'estar contentes i no és així precisament...*

En aquest sentit hi ha una manca de solidaritat entre les dones, però no us penseu que en cas dels homes el problema sigui menys greu, per ser home (pel fet d'estar més integrat en la societat és un factor més actiu) encara és molt més mal vist; el solter té l'obligació de mantenir una família, se suposa que s'ha de casar. La societat no el rebutja, però el fa objecte de suspicàcia. És com el cas de l'homosexualitat, hi ha molts més prodessos de l'home que de la dona. Això no vol dir que la dona no estigui reprimida, vol dir que unq dona qu és homosexual no se li nota, ara un home està atemp tant contra el seu deure de "mascle".

- *Potser el factor econòmic és el decisiu, oi?*

És clar, i en una dona es pot admetre que "no s'ha pogut casar", en canvi l'home és que "no s'ha volgut casar"; i això la societat no li perdona.

- *Però la naturalesa mateixa porta la necessitat de parella...*

Sí, però alerta, quan ho parlo d'una persona soltera no dic que no visqui en parella, senzillament qu no s'ha casat. La parella sorgeix d'una necessitat no solament fisiològica, sinó també psíquica, oi? d'això n'estic convençuda; així com també que la parella no desapareixerà, com tampoc no ho farà la família fins que no es trobi una forma millor anirà evolucionant pqueu és evident que existeix una interdependència entre pares i fills.